

Sygn. akt I C 22/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 marca 2020 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Lidia Merska

Protokolant Justyna Koleśnik – Matelak

po rozpoznaniu w dniu 21 lutego 2020r. w Giżycku

na rozprawie

sprawy z powództwa P. K. (1)

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę kwoty 45.088,00zł

1. Zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda P. K. (2) kwotę 45.088,00zł (czterdzieści pięć tysięcy osiemdziesiąt osiem złotych) wraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 10.08.2018r do dnia zapłaty.
2. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę (...),00 (trzy tysiące sześćset siedemnaście) zł tytułem zwrotu kosztów procesu.
3. Nakazuje pobrać od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w (...) – kwotę 6651,82 zł tytułem opłaty od pozwu, od uiszczenia której powód był zwolniony oraz zwrotu wydatków poniesionych tymczasowo ze środków budżetowych.

Sygn. akt I C 22/19

UZASADNIENIE

Powód – P. K. (3) skierował pozew przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W. wnosząc o zasądzenie kwoty 45.088,00zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 10 sierpnia 2018r do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę oraz zasądzenie zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu podał, że w dniu 21 maja 2018r około godziny 22.30 w G. na skrzyżowaniu ul. (...) z ul. (...) doszło do wypadku komunikacyjnego z jego udziałem. Kierujący samochodem osobowym marki M. (...) o nr rej. (...) K. B. jadąc ul. (...) nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu jadącemu ul. (...) motocyklowi m-ki Y. o nr rej. (...) prowadzonemu przez powoda, w następstwie czego doszło do zderzenia. Kierujący samochodem w dniu zdarzenia posiadał zawartą umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej z pozwanym (...) S.A. W wyniku tej kolizji powód doznał obrażeń ciała w postaci urazu czaszkowo – mózgowego, krwiaka przymózgowego, złamania sklepienia czaszki – kości czołowej cieniemiowej po stronie prawej, stłuczenia mózgu oraz rany tłuczonej okolicy potylicy. Przed wypadkiem powód prowadził aktywny tryb życia, spędzając wolny czas na spacerach czy spotkaniach z przyjaciółmi, zaś po zdarzeniu musiał zmienić diametralnie swój dotychczasowy sposób codziennego funkcjonowania. Pełnomocnik powoda wskazał, że powód odczuwa skutki wypadku do dnia dzisiejszego, nie jest w stanie podjąć zatrudnienia. Przed zdarzeniem pracował w charakterze pomocnika budowlanego, a obecnie podnoszenie cięższych rzeczy jest niemożliwe, a w konsekwencji możliwości podjęcia pracy fizycznej są ograniczone. W większości czynności dnia codziennego powoda wyręcza matka albo narzeczona, ponadto w wyniku wypadku powód utracił zdolność

słyszenia na lewe ucho, jak również ma ogromne kłopoty z pamięcią, snem, przeżywa lęk i niepokój co potęguje rozdrażnienie i nerwowość, co z kolei negatywnie rzutuje na jego relacje z osobami najbliższymi. Powód zgłosił pozwanemu szkodę i otrzymał zadośćuczynienie za doznaną krzywdę w wysokości 4912,00zł na podstawie decyzji z dnia 8.10.2018r. Zdaniem pełnomocnika powoda przyznana kwota jest nieodpowiednia i nieadekwatna do rozmiaru krzywdy doznanej przez powoda. Pełnomocnik powoda wskazał również na przyczynienie się powoda do zaistniałego wypadku drogowego, które ocenił na 50% - powód prowadził motocykl pomimo braku stosownych uprawnień. Odnośnie żądania odsetek za opóźnienie wskazano, iż roszczenie zostało zgłoszone dnia 10.07.2018r a decyzja w przedmiocie przyjęcia odpowiedzialności za szkodę została wydana dopiero 8 października 2018r. Zatem zasadnym jest zasądzenie odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 10 sierpnia 2018r do dnia zapłaty, czyli od dnia wymagalności roszczenia.

W złożonej odpowiedzi na pozew pełnomocnik pozwanego wniósł o oddalenie powództwa w całości, zasądzenie od powoda kosztów postępowania. W uzasadnieniu pełnomocnik powoda wskazał, że powód w co najmniej 50 % przyczynił się do zdarzenia z dnia 21.05.2018r, a zatem ewentualnie należne mu dalsze świadczenie powinno zostać odpowiednio zmniejszone. Powodowi na mocy wyroku Sądu Rejonowego w (...) wydano zakaz prowadzenia pojazdów kategorii A, B, C, D, E i T – sygn. akt IIK 187/16. W dalszej części uzasadnienia pełnomocnik pozwanego przedstawił orzecznictwo Sądu Najwyższego dotyczące zadośćuczynienia.

Sąd Rejonowy w Giżycku ustalił i zważył, co następuje:

Ustalenia faktyczne w sprawie Sąd poczynił w przeważającej części na podstawie okoliczności bezspornych pomiędzy stronami, przedłożonych akt szkody, a także opinii biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej i ruchu drogowego, opinii biegłego sądowego z zakresu ortopedii i traumatologii sporządzonych w sprawie o sygn. akt IIK 419/18 – k. 166 – 174, k. 164 – 165, k. 9. Wskazane dowody nie były kwestionowane przez strony, zatem Sąd uznał je za pełnowartościowy materiał dowodowy.

Z dowodów tych wynika, iż dnia 21.05.2018r P. K. (1) około godziny 22.30 w G. jechał motocyklem marki Y. o nr rej. (...) drogą z pierwszeństwem przejazdu – ul. (...) w kierunku centrum miasta. Jechał tą samą drogą również jego kolega D. K. motocyklem marki K. o nr rej. (...). W tym czasie z drogi podporządkowanej – ul. (...) wyjeżdżał K. B., który prowadził samochód osobowy marki M. (...) o nr rej. (...), który nie zachował szczególnej ostrożności i nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu P. K. (1) oraz D. K.. W wyniku czego doszło do zderzenia tych pojazdów, a K. B. zbiegł z miejsca zdarzenia. Wyrokiem z dnia 3.10.2018r Sąd Rejonowy w (...) skazał K. B. na karę 3 lat pozbawienia wolności oraz orzekł nawiązkę na rzecz powoda w wysokości 10.tys zł – k. 177 – 179. Wymierzona kara pozbawienia wolności została złagodzona do 2 lat i 6 miesięcy wyrokiem Sądu Okręgowego w (...) z dnia 29.01.2019r. sygn. akt VII Ka 1150/18 – k. 180 – 182.

Wskutek wypadku drogowego P. K. (3) doznał urazów w postaci rozległego krwaka przymózgowego na obwodzie niemal całej prawej półkuli mózgu grubości do około 10 mm, urazu czaszkowo – mózgowego, krwaka przymózgowego prawostronnego, złamania kości czołowej i ciemieniowej po stronie prawej, rany tłuczonej okolicy potylicy – k. 9 - 11, 12 – 13, 14 – dokumentacja medyczna, k. 164 – 165 opinia biegłego sądowego A. S.. Doznane obrażenia biegły sądowy ocenił jako realnie zagrażające życiu powoda – wyczerpującym dyspozycję art. 156§1 pkt 2 kk. W opinii uzupełniającej biegły po zapoznaniu się z dodatkową dokumentacją medyczną ocenił, że powód doznał ciężkiego urazu czaszkowo – mózgowego w postaci rozległego krwaka przymózgowego oraz ognisk stłuczenia mózgu, a zakres doznanych obrażeń rozszerzył o złamanie sklepienia czaszki – kości czołowej i ciemieniowej po stronie prawej. Biegły podkreślił, że gdyby nie udzielono powodowi szybkiej i fachowej opieki medycznej doznane obrażenia mogłyby doprowadzić do jego zgonu k. 175 - 176.

Jednocześnie podkreślić należy, iż biegły sądowy z zakresu ruchu drogowego Z. K. jednoznacznie stwierdził, iż brak jest przesłanek aby wnioskować, że taktyka i technika jazdy kierującego motocyklem Y. – P. K. (1) – była nieprawidłowa, swoim postępowaniem nie naruszył on zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym, które byłyby związane z zaistniałym wypadkiem drogowym. Ponadto w rozpatrywanym przypadku zdaniem biegłego nie można

wykazać związku przyczynowego pomiędzy zaistniałym wypadkiem drogowym a brakiem uprawnień kierującego motocyklem Y. do kierowania w/w pojazdem jednośladowym (k. 166 – 174). Od razu należy odnieść się do wniosku zgłoszonego przez pełnomocnika pozwanego o dopuszczenie opinii biegłego z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych k. 156v – pkt 9 pisma procesowego. Sąd formalnie nie oddalił tego wniosku dowodowego, ale opinia biegłego sądowego sporządzona w postępowaniu karnym jest jednoznaczna i odpowiada tezie dowodowej zgłoszonej przez pełnomocnika pozwanego. Dowód ten nie był kwestionowany przez strony.

Bezsporne pomiędzy stronami były okoliczności zdarzenia, które spowodowało szkodę, w tym wina za jego spowodowanie, która leżała po stronie osoby ubezpieczonej od odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego w pozwanym (...) S.A. z siedzibą w W.. Pozwany nie kwestionował przy tym istnienia uszczerbku na zdrowiu powoda, a kryterium oceny przedstawił w decyzji z dnia 08.10.2018r – k. 108 i wypłacił powodowi kwotę 4912,00zł tytułem zadośćuczynienia.

Powód w szpitalu przebywał dwa tygodnie, był nieprzytomny około 1,5 tygodnia. Bezpośrednio po wypadku wymagał pomocy osób trzecich, należało kontrolować dokąd idzie, ponieważ zapominał gdzie się znajduje. Nie mógł samodzielnie wstać z łóżka, ponieważ kręciło mu się w głowie. Zawroty głowy ma nadal, przyjmuje leki przeciwbólowe, ponieważ w dalszym ciągu miewa bóle głowy. Mieszkał najpierw z matką, a później z konkubina K. Ś.. Po wypadku powód ma problemy z pamięcią, nie słyszy na lewe ucho oraz nie ma smaku poza smakiem słodkim i słonym, nie ma zmysłu powonienia. Przed wypadkiem powód był samodzielny, pracował fizycznie na budowie, utrzymywał się ze swoich dochodów. Obecnie nie ma możliwości podjęcia pracy ze względu na zaburzenia pamięci. Powód z wykształcenia jest kucharzem, a zatem doznane obrażenia pozbawiły go możliwości wykonywania wyuczonego zawodu. Urazy doznane w wypadku z dnia 21.05.2018r r. skutkowały cierpieniem psychicznym powoda, były źródłem obniżenia samooceny i poczucia uzależnienia od osób trzecich. Powód obecnie nigdzie nie pracuje, pozostaje na utrzymaniu konkubiny, otrzymuje jednoznaczowe zasiłki z MOPS-u – zeznania świadka T. B. k. 141 – 141v, K. Ś. k. 152 – 152v, dowód z przesłuchania powoda k. 152v – 153.

Sąd na wniosek stron dopuścił dowód z opinii Katedry Medycyny Sądowej Wydziału Nauk Medycznych (...) w O. – lekarzy z zakresu medycyny sądowej, neurologii, psychiatrii, otolaryngologii i neurologii (k. 199 – 211). Biegli sporządzili opinię na podstawie akt sprawy oraz badania powoda. Biegli ocenili, że trwały uszczerbek na zdrowiu powoda wynosi 27% - tym: lewostronny niedosłuch typu mieszanego – 20%, zniesienie węchu – 5% i zaburzenia smaku – 2%. Biegli ocenili również, że całościowy, tabelaryczny uszczerbek na zdrowiu, w związku z doznanymi obrażeniami ciała w wypadku z dnia 21.05.2018r przez powoda wynosi 37%. Zastrzegli również, że w przypadku potwierdzenia badaniami dodatkowymi zaburzeń ze strony ucha wewnętrznego (błędnika) uszczerbek na zdrowiu uległby wzrostowi o 10%.

Na wniosek pełnomocnika powoda oraz pełnomocnika pozwanego opinia ta została uzupełniona. Biegli odnosząc się do zastrzeżeń obu stron wskazali, że podtrzymują wcześniej wydaną opinię, a także szczegółowo wyjaśnili swoje stanowisko (k. 230 – 232).

Sąd ocenił opinie biegłych jako wiarygodne i rzetelne, poparte wiedzą i doświadczeniem zawodowym biegłych.

Jedyną kwestią sporną w niniejszej sprawie jest wysokość zadośćuczynienia należnego powodowi. Celem zadośćuczynienia jest przede wszystkim złagodzenie doznanych i odczuwanych cierpień, winno ono mieć charakter całościowy i obejmować wszystkie cierpienia fizyczne i psychiczne, zarówno już doznane, jak i te, które zapewne wystąpią w przyszłości (a więc prognozy na przyszłość) - wyrok Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 24.03.2005 r., sygn. akt VI ACA 945/2004. Z jednej strony przy tym bowiem powód określił w pozwie całkowitą wysokość zadośćuczynienia, przysługującego mu z tytułu cierpień fizycznych i psychicznych na kwotę 50.000 zł, a z drugiej ubezpieczyciel wyszacował tę wysokość na kwotę 4912,00zł (już wypłaconą powodowi).

W tym kontekście Sąd dostrzegł przede wszystkim treść opinii biegłych sądowych, którzy wskazali, że konsekwencjami wypadku z dnia 21.05.2018r r. jest uszczerbek na zdrowiu powoda, ponadto uniemożliwienie mu wykonywania prac w wyuczonym zawodzie, wykluczenie z możliwości podjęcia jakiegokolwiek zatrudnienia oraz pozostawanie na

utrzymaniu osób trzecich oraz świadczeń socjalnych. Bez wątpienia również konsekwencją wypadku były dolegliwości bólowe i konieczność przyjmowania leków przeciwbólowych. Dolegliwości bólowe pojawiają się u powoda do dzisiaj. Przed wypadkiem powód był niewątpliwie osobą samodzielną i sprawną fizycznie, pracował fizycznie na budowie i nie uskarżał się na żadne dolegliwości. Urazy powstałe w wyniku wypadku spowodowały nie tylko same ograniczenia ruchowe, ale również uniemożliwiły powodowi wykonywanie nawet najprostszych czynności dnia codziennego oraz aktywności społecznej. Skutki wypadku miały także niewątpliwie niekorzystny wpływ w sferze emocjonalnej i psychicznej powoda.

Mając powyższe rozważania na uwadze, Sąd uznał, iż kwotą adekwatną do zakresu bólu, cierpień i krzywd, jakich w wyniku wypadku w dniu 21.05.2018r. i następnie powypadkowego procesu leczniczo-rehabilitacyjnego doznał powód będzie kwota żądana pozwem, uwzględniająca przy tym przyznane już i wypłacone powodowi przez pozwanego zadośćuczynienie.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu oparto na treści art. 98 kpc.

Zgodnie z dyspozycją art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28.07. 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2010, Nr 90, poz.594), kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić lub których nie miał obowiązku uiścić kurator albo prokurator, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu.